

Реакција на текст [Бошка Јакшића "Црни флор"](#)

Бошко Јакшић још једном увредљиво напада часопис *Нова српска политичка мисао*. Он каже да смо "у отужном контексту" поменули смрт Бриса Татона. Тај "отужни контекст" јесте убиство брачног пара Петковић, Трајанке и Богдана. Они су, 7. августа 2009, пронађени "отужно" мртви у својој кући у селу Партеш, поред Гњилана. Убијени су из "отужно" ватреног оружја, хицима у њихове "отужне" главе.

Уредништво НСПМ је само, без икаквог коментара, подсетило како су наши званичници и неки наши медији реаговали онда, а како сада. Несразмера у реакцији и емоцијама завређивала је макар да се примети, ако не и да се објасни. Ми ту разлику нисмо коментарисали. Али, закључак да су, за наше политичаре и услужне медије, неки и у смрти "једнакији" од других, извукли су сами читаоци.

Бошку Јакшићу је све то "отужно". Наравно, јер су Петковићи становници Косова, за чију се "независност" Јакшић већ две године горљиво бори управо на страницама "Политике"! Јакшић чак цитира свог сина, који га је, наводно, "огорчен" писањем НСПМ, упитао: „Да ли нечија смрт уопште сме да буде повод релативизовања било које врсте?“. Породица Јакшић, којој "Политика" очигледно уступа своје странице да колективно коментарише догађања у Србији и свету, требало би да зна да нико није релативизовао ничију смрт. НСПМ је само показао колики је степен лицемерја и политичке манипулације са којом се део наше јавности односи према *једнако* трагичним догађајима.

А кад је већ реч о "огорчености" наше околине, Јакшић је сигурно свестан разлога стварног огорчења многобројних читалаца и поштовалаца "Политике". То огорчење долази због његових отужних, малограђанско-самољубивих текстова у којима он позива на ствари које су далеко од смешних – на кршење Устава и на националну издају! И то у (полу)државном листу и за државну плату! Али, то огорчење се систематски крије тако што модератор електронског издања "Политике" одбија да објави огромну већину коментара на Јакшићеве текстове. Тако се ствара лажна, виртуелна јавност, у коме је Бошко Јакшић неоспорни ауторитет и велики колумниста.

У таквој врсти јавности НСПМ не жели да учествује, нити се колумнисти НСПМ желе да ставе у исту равн са таквим, "независним" коментатором. Можда је управо у томе највећи проблем Бошка Јакшића са НСПМ? Јер, заиста, само у тој, накардној стварности неки људи и неке идеје збиља могу да буду "једнакији" од других!

Уредништво НСПМ